

Egy kisváros adatainak az értékelése, amin belül több szegregátum is található.

Indikátorcsoport:

Háziorvosi indikátorok (NEFMI rendeletben szereplő)

Indikátor neve:

Járóbeteg szakellátásban háziorvosi beutalóval megjelentek aránya

Rizikó hányados (%)	82	A szegregátumban a komplementer területen elért beutalási gyakoriság 82%-át érték el, azaz 18%-kal ritkábban utalták be a szegregátumban élőket háziorvosok a szakellátókhoz, mint azonos település komplementer területein élőket.
Rizikó hányadoshoz tartozó 95% megbízhatósági tartomány alsó határa	47,8	A szegregátumban a komplementer területen elért beutalási gyakoriság 82%-át érték el. Az eredmény statisztikai hibája alapján, 47,8% és 141,3% között van valahol a szegregátum komplementer területéhez viszonyított, szocio-demográfiai hatásoktól megtisztított relatív beutalási gyakorisága. Mivel a 95%-os megbízhatósági tartomány magában foglalja a 100%-ot, nem tekinthetjük lényegesnek a szegregátumokban és a komplementer területeken folyó beutalási gyakorlatot.
Rizikó hányadoshoz tartozó 95% megbízhatósági tartomány felső határa	141,3	A szegregátumban a komplementer területen elért beutalási gyakoriság 82%-át érték el. Az eredmény statisztikai hibája alapján, 47,8% és 141,3% között van valahol a szegregátum komplementer területéhez viszonyított, szocio-demográfiai hatásoktól megtisztított relatív beutalási gyakorisága. Mivel a 95%-os megbízhatósági tartomány magában foglalja a 100%-ot, nem tekinthetjük lényegesnek a szegregátumokban és a komplementer területeken folyó beutalási gyakorlatot.
Rizikó hányados értékelése	átlagos	Nem volt lényeges a szegregátumban és a komplementer területeken élők eltérő beutalási gyakoriságai közti különbség. A szegregátumban élők ellátása ebből a szempontból nem tért el a komplementer területen élők ellátásától.
Megfigyelt esetszám a szegregátumokban	13	A vizsgált időszakban 13-szor utaltak be szegregátumban lakó beteget a háziorvosok szakellátására.
Célcsoport a szegregált területeken	867	A szegregátumban 867 fő lakott.
Nyers indikátor érték a szegregátumokban (%)	1,6	A szegregátumban lakók 1,6%-át utalták be a háziorvosok szakellátásra a vizsgált időszakban.
Várható esetszám a szegregátumokban	16,8	A vizsgált időszakban 16,8-szor kellett volna a háziorvosoknak szakellátóhoz beutalnia a szegregátumban lakó betegeiket ahhoz, hogy a beutalási gyakorlatuk megfeleljen a hasonló szocio-demográfiai helyzetű magyarországi településeken megfigyelt gyakorlatnak.
Standardizált indikátor érték a szegregátumokban (%)	81,2	A háziorvosok 18,8%-kal ritkábban utalták be a szegregátumban lakó betegeiket szakellátóhoz, mint ahogy ez a hasonló szocio-demográfiai helyzetű településeken élő magyarországi betegek esetében ez megtörténik. A hasonló helyzetű közösségekben elért beutalási gyakoriság 81,2%-át érték el a háziorvosok a szegregátumban.
Többlet esetszám a szegregátumokban	-3	A háziorvosok hárommal kevesebb szegregátumban lakó beteget utaltak a szakellátóhoz, mint a hasonló szocio-demográfiai helyzetű településeken élő magyarországi betegek beutalási gyakorlata alapján az várható lett volna.
Magasabb besorolás határértéke a szegregátumokban	21	Ha a háziorvosok legalább 21 szegregátumban lakó beteget utaltak volna szakellátóhoz, akkor a szegregátumban lakók beutalási gyakorisága lényegesen magasabb lett volna, mint a hasonló szocio-demográfiai tulajdonságú magyarországi területeken elért gyakoriság.

Alacsonyabb besorolás határértéke a szegregátumokban	12	Ha a házi orvosok legfeljebb 12 szegregátumban lakó beteget utaltak volna szakellátóhoz, akkor a szegregátumban lakók beutalási gyakorisága lényegesen ritkább lett volna, mint a hasonló szocio-demográfiai tulajdonságú magyarországi területeken elért gyakoriság.
Standardizált indikátor érték a szegregátumokban (értékelés)	átlagos	A házi orvosok beutalási gyakorlata a szegregátumban lakók esetében nem tért el lényegesen a hasonló szocio-demográfiai tulajdonságú magyarországi területeken elért gyakoriságtól. A szegregátumban lakók ellátása a hazai átlagnak felelt meg.
Megfigyelt esetszám a komplementer területeken	322	A vizsgált időszakban 322-szer utaltak be komplementer területen lakó beteget a házi orvosok szakellátására.
Célcsoport a komplementer területeken	16281	A komplementer területen 16281 fő lakott.
Nyers indikátor érték a komplementer területeken (%)	1,9	A komplementer területen lakók 1,9%-át utalták be a házi orvosok szakellátására a vizsgált időszakban.
Várható esetszám a komplementer területeken	325,6	A vizsgált időszakban 325,6-szor kellett volna a házi orvosoknak szakellátóhoz beutalnia a komplementer területen lakó betegeket ahhoz, hogy a beutalási gyakorlatuk megfeleljen a hasonló szocio-demográfiai helyzetű magyarországi településeken megfigyelt gyakorlathoz.
Standardizált indikátor érték a komplementer területeken (%)	98,8	A házi orvosok 1,2%-kal ritkábban utalták be a komplementer területen lakó betegeiket szakellátóhoz, mint ahogy ez a hasonló szocio-demográfiai helyzetű településeken élő magyarországi betegek esetében ez megtörténik. A hasonló helyzetű közösségekben elért beutalási gyakoriság 98,8%-át érték el a házi orvosok a komplementer területeken.
Többlet esetszám a komplementer területeken	-4	A házi orvosok négyel kevesebb komplementer területen lakó beteget utaltak a szakellátóhoz, mint a hasonló szocio-demográfiai helyzetű településeken élő magyarországi betegek beutalási gyakorlata alapján az várható lett volna.
Magasabb besorolás határértéke a komplementer területeken	330	Ha a házi orvosok legalább 330 komplementer területen lakó beteget utaltak volna szakellátóhoz, akkor a komplementer területen lakók beutalási gyakorisága lényegesen magasabb lett volna, mint a hasonló szocio-demográfiai tulajdonságú magyarországi területeken elért gyakoriság.
Alacsonyabb besorolás határértéke a komplementer területeken	321	Ha a házi orvosok legfeljebb 321 komplementer területen lakó beteget utaltak volna szakellátóhoz, akkor a komplementer területen lakók beutalási gyakorisága lényegesen ritkább lett volna, mint a hasonló szocio-demográfiai tulajdonságú magyarországi területeken elért gyakoriság.
Standardizált indikátor érték a komplementer területeken (értékelés)	átlagos	A házi orvosok beutalási gyakorlata a komplementer területen lakók esetében nem tért el lényegesen a hasonló szocio-demográfiai tulajdonságú magyarországi területeken elért gyakoriságtól. A komplementer területen lakók ellátása a hazai átlagnak felelt meg.
Indikátor célértéke a szegregátumokban (%)	1,2	A beutalási eredmények alapján sorba rendezett, hasonló helyzetű területek legmagasabb teljesítményt nyújtó 25%-a és a náluk alacsonyabb teljesítményt nyújtó 75%-a közötti határérték 1,2% volt. A NEAK gyakorlata alapján ez a beutalási gyakoriság határozható meg elérendő célként.
Célértéknek megfelelő esetszám a szegregátumokban	10,3	Ha a szegregátumban a NEAK gyakorlata alapján meghatározott célértéknek megfelelően alakult volna a beutalási gyakorlat, akkor 10 beteget utaltak volna a házi orvosok szakellátóhoz.

Eltérés a célértéktől a szegregátumokban (%)	38	A szegregátumban lakók beutalási gyakorisága a NEAK gyakorlata alapján meghatározott célértéktől 38%-kal volt magasabb.
Eltérés a célértéktől a szegregátumokban (esetszám)	3	A szegregátumban lakók közül hárommal többet utaltak a háziorvosok szakellátóhoz, mint ami a NEAK gyakorlata alapján meghatározott célérték eléréséhez be kellett volna utalniuk.
Indikátor célértéke a komplementer területeken (%)	1,5	A beutalási eredmények alapján sorba rendezett, hasonló helyzetű területek legmagasabb teljesítményt nyújtó 25%-a és a náluk alacsonyabb teljesítményt nyújtó 75%-a közötti határérték 1,5% volt. A NEAK gyakorlata alapján ez a beutalási gyakoriság határozható meg elérendő célként.
Célértéknek megfelelő esetszám a komplementer területeken	236	Ha a komplementer területen a NEAK gyakorlata alapján meghatározott célértéknek megfelelően alakult volna a beutalási gyakorlat, akkor 236 beteget utaltak volna a háziorvosok szakellátóhoz.
Eltérés a célértéktől a komplementer területeken (%)	52	A komplementer területen lakók beutalási gyakorisága a NEAK gyakorlata alapján meghatározott célértéktől 52%-kal volt magasabb.
Eltérés a célértéktől a komplementer területeken (esetszám)	85	A komplementer területen lakók közül 85-tel többet utaltak a háziorvosok szakellátóhoz, mint ami a NEAK gyakorlata alapján meghatározott célérték eléréséhez be kellett volna utalniuk.